

ПРОТОКОЛ

№ 229

гр. С., 11.11.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – С. в публично заседание на единадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Радка Д. Дражева Първанова

Членове: Цанка Г. Неделчева
Симеон Ил. Светославов

при участието на секретаря Нина Б. Кънчева
и прокурора Красимир Г. Маринов (ОП-С.)

Сложи за разглеждане докладваното от Радка Д. Дражева Първанова
Въззивно частно наказателно дело № 20212200600401 по описа за 2021
година.

На именното повикване в 14:00 часа се явиха:

За Окръжна прокуратура – С., редовно призована, се явява прокурор
К.М..

Обвиняемият Д. Георгиев Д., редовно призован, не се явява. Явява се
адв. В.М. от АК – Стара Загора, упълномощен защитник от досъдебното
производство.

Съдът констатира, че поради технически причини обвиняемото лице не
е доведено, поради което следва да прекъсне съдебното заседание за 30
минути, с оглед осигуряването на обвиняемото лице Д. Г. Д..

Заседанието прекъсна в 14,05 часа.

Заседанието продължава в 14,35 часа.

За Окръжна прокуратура – С., редовно призована, се явява прокурор
К.М..

Обвиняемият Д. Георгиев Д., редовно призован, се явява лично и с адв.

В.М. от АК – Стара Загора, упълномощен защитник от досъдебното производство.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. М.: Да се даде ход на делото.

ОБВ. Д.: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма законови пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД на делото и го ДОКЛАДВА.

Образувано е по частен протест на прокурор при Районна прокуратура С., срещу Определение № 263/05.11.2021 г. по ЧНД № 498/2021 г. по описа на Районен съд – Н.З. с което е уважено искането на обвиняемия за изменение на мярката му за неотклонение от „Задържане под стража“ в „Подписка“.

Настоява се за отмяна на определението, с което е изменена мярката за неотклонение спрямо Д. Г. Д. от „Задържане под стража“ в „Подписка“.

ПРОКУРОРЪТ: Поддържам протеста.

АДВ. М.: Моля да бъде оставено в сила определението на РС – Н.З..

ОБВ. Д.: Съгласен съм със становището на защитника ми.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД на съдебното следствие.

СТРАНИТЕ: Няма да представяме доказателства.

Съдът НАМИРА, че следва да приобщи към доказателствения материал по делото материалите, съдържащи се в приложеното ЧНД № 498/2021 г. на РС – Н.З., включително и тези, съдържащи се в приложеното към него досъдебно производство № 306 ЗМ 318/2021 г. по описа на РУ на МВР – Н.З. вх. № 2534/2021 г. по описа на РП – С., с оглед на което и по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИОБЩАВА към доказателствения материал по делото материалите, съдържащи се в ЧНД № 498/2021 г. на РС – Н.З. включително и тези, съдържащи се в приложеното към него досъдебно производство № 306 ЗМ 318/2021 г. по описа на РУ на МВР – Н.З. вх. № 2534/2021 г. по описа на РП – С., с оглед на което и по доказателствата.

СТРАНИТЕ: Нямаме други доказателствени искания.

Съдът намира делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА съдебното следствие.

ДАВА ХОД на

С Ъ Д Е Б Н И Т Е П Р Е Н И Я:

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми окръжни съдии, съобразно разпоредбата на чл.63, ал.3 от НПК дефинитивно е посочено, че като условие за изменение на мярката за неотклонение е необходимо опасността обвиняемият да се укрие или извърши престъпление, освен това за което е обвинен, следва да е отпаднала. В материалите приложени към настоящото дело не откривам нито едно доказателство опасността обв. Д. да се укрие или извърши друго престъпление към момента на постановяване на определението на РС - Н.З.

да е отпаднала или дори да е разколебана, житейски или правно. Всички обстоятелства, които са били налице още от първите дни на започване на досъдебното производство в края на м. май 2021 г. и до настоящия момент не са променени по отношение на тези два елемента/критерии разглеждани от законодателя, които да налагат преценка в посока, че опасността е отпаднала. Безспорно повдигнатото обвинение е за тежко умишлено престъпление, както и предходните състави при първоначалното вземане на мярката за неотклонение и съответно във връзка с предходните искания за нейното изменение са посочили, че обоснованото предположение за извършеното престъпление са посочили, което е необходимото и нужното ниво на лични доказателства към настоящия момент е налице. Съответно повдигнато е и прецизирано обвинение. Аргументът на който се позовава в своето искане, процесуалния представител, в случая защитникът на обвиняемото лице, е че досъдебното производство е приключило и респективно делото е изпратено за решаване на прокурор по чл.242, ал.1 и следващите от НПК. Държа да отбележа, че това е неточно като становище и интерпретация, доколкото дотолкова действията на прокурора след завършване на разследването съобразно цитираната разпоредба не се ограничава само в тесните правомощия регламентирани в ал.1, т.е. да повдигне обвинение, да прекрати или спре производството, които в настоящия случай считам, че са единствено възможните хипотези, в които прокурорът би могъл да се произнесе. Налице е една разпоредба на чл.242, ал.3 от НПК, която изрично подчертава, че в рамките на този стадии на наказателния процес, възможностите на прокурора са при проучване на материалите по делото и ако намери за необходимо да може да извърши и допълнителни действия по разследването, респективно както и други процесуални действия, след което да извърши и предявяване по правилата на чл.226 от НПК, т.е. с изложения аргумент от защитата, че всички действия по разследването са приключили в този стадии на наказателния процес намирам за неточно. Възможността прокурорът да извърши тази преценка дали следва да се извършват други следствени действия към настоящия момент е процесуално препятствана, тъй като макар и делото да е постъпило в прокуратурата на практика то не е при наблюдаващия прокурор и той не би могъл да упражни своите правомощия по чл.242, ал.1, предвид депозираното искане за изменение и обстоятелството, че делото не се намира в прокуратурата, а в съда. От друга

страна аргумента, че производството като такова е в своя финал на досъдебна фаза и обвиняемият е задържан повече от шест месеца, както е посочено в искането също не е коректно, тъй като към настоящия момент, тези шест месеца дори от първоначално взетата мярка по ЗМВР – 24 часа не са изтекли. Това би било факт едва към 27.11.2021 г. време както на всички моторно е известно все още не е настъпило. Искам да подчертая, че в предходните произнасяне по повод на искането за изменение, които са приложени по това дело и няма да ги преповтарям на Районен съд и на Окръжен съд С., по съответните ЧНД и ВЧНД съответните съдебни инстанции за да не изменят наложената първоначално мярка за неотклонение „Задържане под стража” подробно са аргументирали едно важно обстоятелство, което е изложено в съдебните актове, че едно евентуално изменение на тази мярка, независимо от вида на тази с която ще бъде изменена или отменена изцяло мярката „Задържане под стража” би довело възможността обвиняемият да потърси контакти със своите деца, в това число и с пострадалото лице и със свидетелите по делото с намерение да влияе на техните показания. Цитирам стр.3 от Определение на РС – Н.З. под № 148/19.07.2021 г. по ЧНД 353/2021 г. на съда. ОС - С. при предходно разглеждане на делото по реда на чл.65, ал.7 и следващите от НПК е имал възможността в своя съдебен акт – определение № 18/23.07.2021 г. по ВЧНД 262/2021 г. по описа на съда, също да подчертае това обстоятелство, като акцентира на обстоятелството, че обвиняемият по делото на практика е лице, за което има приобщена информация за системно незачитане, отново цитирам, на телесната неприкосновеност на пострадалата, честно агресивно и конфликтно поведение спрямо нея, в дома и пред другите не навършили пълнолетие деца, отправяне на заплахи и т.н.. Тези факти остават непроменени и към настоящия момент, считано от последното произнасяне на ОС – С.. Напротив добавени са допълнителни доказателства, които затвърдяват необходимото на този етап обосновано предположение, че обвиняемият от една страна е извършил деянието и от друга страна, а от друга страна, че има опасност да се укрие или извърши друго престъпление. Дори и чисто хипотетично да се приеме, че в срока, който законът е регламентирал за произнасяне на прокурора по чл.242, ал.1 и 4 от НПК няма да бъдат предприети нови действия по разследването и съответно ще има произнасяне в една или друга посока с оглед правомощието на прокурора, то делото, ако хипотетично бъде внесено с обвинителен акт, съдебната фаза,

която предстои е централната според правилата на наказателния процес и осъзнавайки това обстоятелство, би могло да се предположи, че тези разсъждения на съдебните инстанции, в посока евентуално желание обвиняемия да повлияе върху показания на свидетели, върху насоката на техните показания по никакъв начин не се променят, а напротив те ще се затвърдят като негово желание да го стори. Така, че опасността да извърши друго престъпление срещу правосъдието или каквото и да е било друго престъпление не намирам за отпаднало. Наличните данни по делото сочат за възможно да бъде извършено друго престъпление срещу личността, било то на неговите близки, било то на трети лица е хипотетично, но при внимателен анализ на събраните доказателства по делото и на приложените по делото характеристични справки и други материали. Относно опасността да се укрие - Никаква правна и житейска логиката не съществува, че тази опасност е отпаднала към настоящия момент. Обвиняемият е привлечен за тежко умишлено престъпление. Предвиденото наказание е от 2 до 8 години лишаване от свобода. Предвид изложените аргументи не намирам основание да се споделят изводите в искането на защитника на обвиняемия, че са налице условията на чл.63, ал.3 от НПК за изменение на исканата мярка за неотклонение. Не намерих опора за подобно съдебно решение и в определението на РС - Н.З.. На практика в рамките на 2 или 3 изречение единствено са изложени конструкцията на чл.63, ал.3 от НК, че към настоящия момент опасността е отпаднала, такава каквато е предвидена от законодателя без това преповтаряне на нормата на закона, които на практика да подкрепят приложеното на самата норма. С оглед горното и предстоящото развитие на наказателния процес моля да уважите частния протест на РС - С., да отмените съответното определение по ЧНД 498/2021 г. на РС - Н.З. и мярката за неотклонение да не бъде изменяна, а да продължи да бъде „Задържане под стража“. С оглед характера на извършеното деяние и всички изложени от мен аргументи, считам, че това е единствената адекватна мярка за неотклонение и всяка една друга мярка би поставила под образа понататъшното развитие на производството, с оглед хипотезата на вероятността обвиняемият да се укрие от наказателно преследване, а от друга страна рискът да бъде извършено друго престъпление по никакъв начин не е отпаднало. С оглед горното моля за вашия съдебен акт.

АДВ. М.: Уважаеми окръжни съдии, моля да оставите без уважение протеста на РП - С., против определение № 263/05.11.2021 г. постановено по ЧНД № 498/2021 г. на РС - Н.З. с което е изменена мярката за неотклонение на подзащитния ми Д. Г. Д. от „Задържане под стража” в „Подписка”.

В тази връзка искам да кажа, с връзка с думите казани от прокурора, че през цялата пледоария на прокурора той говори и единствено само в условни наклонение ще бъде или било, евентуално. Всички знаем, че в наказателното право се говори с аргументи и доказателства. Считам, че към настоящия момент има изменение в обстоятелствата и на налице доказателства, които налагат налагат отмяната на тази най-тежка мярка за да се не се превърне тя като репресия спрямо обвиняемия. Първо действително досъдебното производство вече е приключило. Независимо, че прокурора спомена чл.243, ал.2 от НПК по делото не се извършват и няма да бъдат извършени следствени процесуални действия, тъй като то е предявено на защитата и обвиняемия. Исканията ни са отказани, както и няма искания от страна на пострадалото лице, поради тази причина считам, че след като делото е във фаза приключено досъдебно производство, с мнение на разследващия полицай то следва процедурата по чл.242, ал.1 от НПК за произнасяне на прокурора със съответен акт. Поради обстоятелствата кои обстоятелства са промени, на първо място считам, че няма никаква опасност, не основателна, не реална обвиняемият да се укрие, тъй като всички процесуално следствени действия по това дело са извършени с обвиняемия. Назначени са и са изпълнени 3 експертизи, от която една съдебно медицинска и две комплексно съдебно психоло-психически експертизи, както на обвиняемото лице, така и на пострадалото лице. Извършен е повторен разпит на пострадалото лице Д.а, с цел да се установи продължаваното престъпление, периода по чл.150, ал.1 от НК. От самото начало на задържането на моя подзащитен от 27.05.2021 г. децата на обвиняемия са настанени в Дом социален в гр. Раднево и това обстоятелство не е променено и досега. При това положение няма как обвиняемия да достигне до децата, защото те в момента са в защитена среда. Той няма как да има достъп до децата, без разрешение по административен път на социалните работници, които са запознати, че срещу техния баща има предявено обвинение и се води наказателно производство. Да се говори, че той ще укаже някакво влияние на свидетели, че ще има достъп до децата си, че ще може да осъществи контакт са абсолютно нереални, защото социалните

работници, такава заповед искам да вметна вече има и от съда, т.е. имаме дело където децата освен по административен път бяха настанени и със съдебно решение. Няма как съда в гр. Раднево да не е информиран в каква връзка децата са настанени в Дома. Поради тази причина той няма как практически да достигне до децата си за да може той да укаже влияние върху тях да си променят показанията и да повлияят по някакъв начин на следствието. От друга страна същият има постоянен адрес в с. Б., той е жител на с. Б. и има собствен дом, негов личен в който живее. Преди да бъде задържан под стража той е упражнявал трудова дейност, грижил е за децата си. Тук е налице презумпция за невиност по чл.16 от НК. Всяка обосновано предположение за извършено престъпление може да бъде доказано в хода на съдебното производство със съответния акт на съда. Третото доказателство, което искам да отбележа, че има изменение в обстоятелствата, е че съобразно т.10 от изготвеното експертно заключение на специалист психолог и психиатър извършено на Д. Г. Д. в ареста в С. е казано изрично: „Обвиняемият не представлява опасност за обществото”. По никакъв начин, т.е. няма как той да извърши друго престъпление, било от този характер, било както в условно наклонение говори прокурора срещу съдебната система. Считам, че след като има изменение на обстоятелствата в рамките на тези пет месеца, имаме приключило досъдебно производство, няма да се извършат други процесуално следствени действия срещу обвиняемия неговото оставане в ареста, считам, че е незаконосъобразно, нецелесъобразно и не мотивирано, тъй като има изменение на обстоятелствата и считам, че към настоящия момент не са налице тези кумулативно изисквани предпоставки на чл.63 от НПК за продължаване на продължаване на търпяната най-тежка мярка за процесуална принуда по отношение на обвиняемия лице. В този смисъл е и константната практика на Европейския съд по правата на човека, където се казва, че всяка мярка когато е в необходимите параметри, а в случая вече приближават 6 месеца, ако тя не е необходима за разследващото лице, то тя се превръща в репресия спрямо лицето. Считам, че са налице промяна на обстоятелствата и считам, че мярката спрямо обвиняемия следва да бъде „Подписка”, защото няма какво да се прави, няма как да се укрие, има постоянен адрес, няма как да повлияе на хода на разследването, няма да как да се срещне с лицата, няма как да извърши друго престъпление спрямо лицата които са визирани в чл.150, така се считам, че предвид събраните

доказателства и изменение на обстоятелствата следва мярката за неотклонение да бъде изменена. Моля да потвърдите определението на РС - Н.З. постановено по ЧНД № 498/2021 г. и да го оставите в сила като потвърдите изменението на мярката за неотклонение „Задържане под стража” в „Подписка”.

РЕПРИЛИКА НА ПРОКУРОРА: Основното наклонение за което твърди колегата е в следствие от редакция на закона, която в чл.63, ал.3 посочена за понятие опасност, т.е. съществува такава възможност и вероятност. За разлика от колегата, който е категоричен, че не съществува опасност да се укрие или извърши друго престъпление, аз подлагам това на съмнение, без да мога категорично да го заявява, именно в този смисъл посочва и законодателя – съществува такава опасност. Несериозно е да се твърди, че при комуникационните условия, в които сме поставени, в 21 век, не съществува вероятност обвиняемия да въздейства върху свидетели по делото или пострадалата, тъй като за разлика от мярката за неотклонение „Задържане под стража”, която ограничава използването на технически средства и средства за комуникация, при всяка една друга мярка, независимо, че пострадалата и свидетелите се намират в защитена среда, той би могъл да направи най-различни варианти на опити да се свърже с тях и да въздейства, това са социални мрежи, приложения и т.н., с които би могъл да достигне до тях. На последно място всичко изложено от колегата не ми дава аргументи и основания да помисля, че обстоятелствата са променени и опасността е отпаднала.

Съдът ДАВА ПРАВО на ЛИЧНА ЗАЩИТА на обв. Д. Г. Д..

ОБВ. Д.: Поддържам казаното от адвоката ми. Преди да ме задържат работих на частно всичко – дърва, зърно, в мелницата в Раднево работих 7 години, С това което получавах и детските добавки издържах семейството.

Съдът ДАВА ПРАВО на ПОСЛЕДНА ДУМА на обв. Д. Г. Д..

ОБВ. Д.: Искам МН Подписка.

Съдът се ОТТЕГЛИ на тайно съвещание м 15,04 ч. и обяви, че ще се

произнесе в 15,30 часа.

На поименното повикване в 15,30 часа се явяват прокурор М., адв. М. и обвиняемия.

Съдът, след проведено тайно заседание и като се запозна с подадения частен протест, атакувания съдебен акт, като съобрази становищата на страните, изразени в съдебно заседание, подложи на обсъждане доказателствата, събрани в хода на разследването до настоящия момент и провери изцяло атакуваното определение, констатира установено следното:

Досъдебното производство е започнато в хипотезата на чл.212, ал.2 от НПК на 28.05.2021 г. за това, че на 27.05.2021 г. в с. Б., общ. Н.З. са извършени действия с цел да възбуди и удовлетвори полово желание без съвкупление по отношение на лице, навършило 14-годишна възраст – С. Д.а Д.а – ЕГН ***** от с. Б., общ. Н.З. чрез използване на сила и заплашване с побой – престъпление по чл.150, ал.1 от НК.

С постановление от 28.05.2021 г. на разследващия орган в качеството на обвиняем е привлечен Д. Г. Д. за това, че на 27.05.2021 г. в с. Б., общ. Н.З. е извършил действия с цел да възбуди и удовлетвори полово желание без съвкупление по отношение на лице, навършило 14-годишна възраст – С. Д.а Д.а – ЕГН ***** от с. Б., общ. Н.З. чрез използване на сила и заплашване с побой – престъпление по чл.150, ал.1 от НК.

С определение № 106 от 31.05.2021 г. по ЧНД № 242/2021 г. на РС – Н.З. по отношение на обв. Д. Г. Д. е взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

С определение №148/19.07.2021 г. по ЧНД № 353/2021 г. по описа на РС - Н.З. е оставено без уважение искането на защитника на обв. Д. за изменение на мярката за неотклонение „Задържане под стража“ в по-лека такава, като неоснователно.

По частна жалба на защитника на обв. Д. срещу цитираното определение се е произнесъл СлОС. С определение № 118 от 23.07.2021 г. по ВЧНД № 262/2021 г. въззивният съд е оставил без уважение частната жалба на адв. М. и е потвърдил атакуваното определение на РС - Н.З..

С определение № 263/05.11.2021 г. по ЧНД № 498/2021 г. РС -Н.З. е уважил искането на адв. М. в качеството ѝ на защитник на обв. Д. и е изменил взетата спрямо Д. мярка за неотклонение от „Задържане под стража“ в „Подписка“.

В хода на разследването до настоящия момент са приобщени писмени и гласни доказателствени материали, относими към предмета на делото, в това число и такива, касаещи характеристикните данни на обвиняемото лице. Ангажирани са доказателства, чрез които се установява, че след смъртта на съпругата му, обвиняемият системно е отправял заплахи, упражнявал е физически и психически тормоз спрямо дъщеря си - пострадалата С. Д.а Д.а. Макар и с по-ниска степен и интензитет тормоз е упражняван и спрямо другите негови две ненавършили пълнолетие деца. Не на последно място по категоричен начин е установено, че обвиняемият системно е употребявал алкохол в големи количества и под неговото въздействие е проявявал агресия спрямо собствените си деца, както и че е изразходвал средствата от социалните помощи на трите деца, като е закупувал алкохол вместо да ги използва за осигуряване на храна и за задоволяване на елементарни нужди на децата. Събраните гласни доказателства налагат констатация за аналогично поведение спрямо починалата му съпруга и останалите три деца /вече пълнолетни и живеещи извън населеното място, в което се намира жилището на техния родител/.

По делото е изготвена съдебномедицинска експертиза относно телесните увреждания на С. Д.а Д.а, вероятния механизъм и време на получаването им. Изготвени са комплексни психолого-психиатрични експертизи относно обв. Д. и относно пострадалото лице.

Обв. Д. е реабилитиран за предишните му осъждания. Баща е на шест деца, три от които не са навършили пълнолетие и живеят с него. Не е трудово ангажиран. Получава социални помощи за трите деца около 400 лв. месечно и притежава къща с двор в с. Б., общ. Н.З.. Привлечен като обвиняем е дал обяснения и е отрекъл да е извършил деянието, за което му е повдигнато обвинение.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът направи следните правни изводи:

Частният протест е основателен и като такъв следва да бъде уважен.

Основният аргумент на първостепенният съд, за да уважи искането на защитника на обвиняемия и да измени най-тежката мярка за неотклонение „Задържане под стража“ в „Подписка“ е, че досъдебната фаза на наказателното производство е приключила, както и че няма опасност обвиняемият да се укрие или да извърши престъпление. Последният аргумент на районния съд е, че обвиняемото лице не би могло да влияе по какъвто и да е начин на трите деца, тъй като същите са настанени в социален дом и се намират в защитена среда.

Настоящата инстанция не споделя извода, направен от първостепенния съд. Намира, че няма промяна в предпоставките, които са обусловили вземането на най-тежката мярка за неотклонение спрямо обвиняемия. На обвиняемия е повдигнато обвинение за тежко по смисъла на чл.93, т.7 от НК престъпление, за което е предвидено наказание лишаване от свобода от две до осем години. От доказателствения материал може да се направи извод за съпричастност на обвиняемия към престъпното деяние, за което е обвинен, така също и реална опасност от извършване на престъпление. Вярно е, че са извършени всички процесуално-следствени действия, които органът на досъдебното производство е преценил, че са необходими за разкриване на обективната истина по делото, т.е. досъдебната фаза е приключила. Това обстоятелство не води автоматично до извод, че е отпаднала опасността обвиняемият да се укрие или да извърши престъпление. Най-леката мярка за неотклонение не предвижда ограничение в свободното придвижване на обвиняемото лице, а това от своя страна създава условия и възможности обв. Д. да установи контакт с трите деца и да им окаже въздействие с оглед предстоящото им участие в съдебната фаза на наказателното производство като свидетели. Не на последно място при замяна на най-тежката мярка за неотклонение с по-лека отново биха се създали благоприятни условия за обвиняемия системно да злоупотребява с алкохол, под чието въздействие същият да извърши престъпление и спрямо други негови низходящи, които са свидетелствали и предстои да свидетелстват в наказателното производство.

В обобщение настоящата инстанция, изхождайки от конкретиката на настоящия казус, намира, че са налице и към настоящия момент предпоставките на чл.63, ал.1 от НПК. С оглед тежестта на обвинението и конкретиката на казуса, обсъждана по-горе, налице е опасност обвиняемият, ако е с мярка за неотклонение, различна от най-тежката, да извърши

престъпно посегателство спрямо своите низходящи.

Ръководен от изложените съображения, въззивният съд намира, че следва да отмени протестираното определение на РС - Н.З. като незаконосъобразно. За прецизност е необходимо да бъде уточнено, че обвиняемият е с наложена най-тежка мярка за неотклонение от 31.05.2021 г., следователно срокът по чл.63, ал.4 от НПК не е изтекъл.

От изложеното по-горе се налага извод, че частният протест е основателен и като такъв следва да бъде уважен, а атакуваното определение - да бъде отменено.

Предвид изложеното и на основание чл.65, ал.9 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение № 263 от 05.11.2021 г. по ЧНД № 498/2021 г. по описа на Районен съд – Н.З..

ПОТВЪРЖДАВА взетата спрямо Д. Г. Д. мярка за неотклонение „Задържане под стража“, взета спрямо с него с Определение № 106/31.05.2021 г., постановено по ЧНД № 242/2021 г. по описа на РС - Н.З..

Определението е окончателно.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието по делото се закри в 15,32 ч.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____